

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/275/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

314/2011. (X. 26.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2011. május 19-én előterjesztett panaszát a 2011. október 26-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

elutasítja és átteszi

A Testület megállapítása szerint egyrészt a panasz elkésett, másrészt a Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület megállapítása szerint a panasz elkésett, ugyanakkor annak elbírálására a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 93/B. § (2) bekezdés alapján az intézkedést fogantatosító rendőri szerv, a Szerencsi Rendőrkapitányság jogosult.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. május 18-án telefax útján juttatta el panaszát a Testület részére, amelyet egyidejűleg postai úton is megküldött. Beadványában előadja, hogy 2011. április 29-én T. község Polgármesteri Hivatalába igyekezett édesanyjával, az aznap 19 órára meghirdetett nyilvános testületi ülésre. A meghirdetett kezdési időpontot követően negyed órával érkezett meg személygépkocsijával a Polgármesteri Hivatal parkolójába, ahol találkoztak a láthatólag éppen indulni készülő polgármesterrel.

A polgármester a panaszos kérdésére közölte, hogy az ülés már véget ért. A panaszos jelezte, hogy mivel a napirenden lévő ügyekben érdekelve van, és furcsának találja, hogy nagyjából 15 perc leforgása alatt 4 kardinális fontosságú ügyben is határozat született, igényt tart az

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

ülésről felvett jegyzőkönyv másolatára. A panaszos beszámolója szerint, erre a polgármester minősíthetetlen hangnemben közölte, hogy „ezt ne neki mondja, őt ez nem érdekli, beszélje ezt meg a titkárnővel, aki a jegyzőkönyvet vezette”. A panaszos a választ elfogadva, a hivatalban tartózkodó titkárnőt megkérte, hogy a következő hétre készítse elő az aznapi, és a korábban már kért jegyzőkönyv másolatait.

A panaszos előadta, hogy a titkárnővel folytatott beszélgetése közben hirtelen berontott a polgármester az ajtón, és üvöltve követelte, hogy azonnal takarodjanak a hivatalból, mert nincs semmi keresnivalójuk a helyszínen. A panaszos édesanyját megragadta, és nagy erővel a szűk folyosó falának lökte, ezért az egyensúlyát veszítve térdre esett. A panaszos édesanyját védve odarohant, és akkor látta, hogy a polgármester édesanyja egyik karjára rá is ütött, a másikat pedig rendellenes helyzetben tartotta leföggva. Miközben a panaszos a polgármester következő ütését próbálta elhárítani, a titkárnő segítségéért kiáltott, mire a polgármester cinikusan megjegyezte, hogy „hiába hív segítséget, ide úgysem jön senki”. Ekkor a panaszos is kapott néhány ütést, majd a polgármester a nyakát próbálta megragadni. Mikor megfordult, a panaszos észrevette, hogy édesanyjának vérzik az orra – elmondása szerint a polgármesterben ekkor tudatosult, hogy mekkora hibát követett el támadásával. A polgármester megkísérelte elzavarni a panaszost és édesanyját, ám a panaszos értesítette a rendőrséget, és határozottan közölte, hogy megérkezésükig senki nem megy sehova. A polgármester ezt hallván megfenyegette a panaszost, hogy ezt nagyon meg fogja bántani, és megjegyezte, hogy tanúk hiányában semmi nem lesz bizonyítható, a rendőrség nyugodtan ki is jöhet, mivel nem is történt semmi. A panaszos beadványában utalt a polgármester büntetett előéletére, és arra, hogy egy ilyen rendőrségi ügy akár hivatala elvesztésével is járhat.

A polgármester a rendőr kiérkezéséig eltűnt a szobából, a panaszos pedig hiába próbálta felkutatni a titkárnőt, aki az incidensnek valószínűleg tanúja volt, őt sem találta sehol. A panaszos másodszorra a Szerencsi Rendőrkapitányságra telefonált, mire nemsokára ki is érkezett egy rendőr, de egyedül. A járőr érkezésére a polgármester visszatért a szobájába, és közölte, hogy nem történt semmi. A dulakodás közben a panaszos szerint papírjaik széthullottak, ekkorra azonban már azok nem voltak a földön, mivel valaki az ajtó melletti szekrényre tette őket. A rendőrnek az eseményeket részletezték, és meg is mutatták a helyszínen történeteket, valamint az édesanya karján lévő lúdtójásnyira dagadt sérülést. Megkérték, hogy rögzítse a dulakodás nyomait, a földön heverő táskát, valamint a panaszos édesanyja orrából kifolyt vért, de a rendőr azt válaszolta, hogy ha lesz majd helyszínelés, akkor majd erre is sor kerül. A rendőrtől azt a tájékoztatást kapták, hogy a feljelentésre csak a látlelet felvételeét követően kerülhet sor. A panaszos furcsállja, hogy a rendőrnél nem volt semmilyen íróeszköz, és a helyszínen feljegyzést sem készített. Mikor kérdőre vonta, azt a válasz kapta, hogy majd az irodában fogja elkészíteni az esetről szóló feljegyzést. A panaszos kérte, hogy kutassák fel a titkárnőt, azonban a rendőr ezen kérését azzal hárította el, hogy „amíg nincsen feljelentés, ezt nem teheti, mert az már kihallgatásnak számítana”.

Ez a beszélgetés már a hivatal bejáratí ajtaja előtt hangzott el, a polgármester távollétében, aki egyszer csak újra megjelent, és egy meglepő fordulattal élve közölte, hogy „az van, hogy feljelenetek benneteket, mert rám támadtatok!”. Ekkor a panaszos észlelte, hogy a polgármester arca kissé vérzik, és egy enyhe karcolás is látszik rajta. Mikor rákérdezett, mit tett magával, a polgármester bizonygatni kezdte, hogy sérülései a panaszos és édesanyja támadásának következményei.

A panaszos, miután a rendőr a polgármester új álláspontjához megjegyzést nem fűzött, elmondása szerint jobbnak látta minél előbb a szomszéd faluban lévő orvosi ügyeletet felkeresni, és látteleletet vetetni, mivel a járőr őt úgy tájékoztatta, hogy feljelentés megtételéhez mindenekelőtt ezt kell beszereznie. A panaszos előadta, hogy a helyszínen a rendőr a feljelentés megtételéhez a hétfői napot javasolta, azonban útközben telefonon értesítették, hogy „mégis van lehetőség” a helyszínen megindítani az eljárást. A panaszos közölte a rendőrség munkatársaival, hogy édesanyja rendkívül rossz pszichés állapota miatt nem tud feljelentést tenni, mivel azonban a polgármester feljelentését ekkorra már rögzítették, a panaszos azt a javaslatot kapta a rendőrségtől, hogy ha édesanyja nem is, legalább ő tegye meg a feljelentést, mivel kézenfekvőbb lenne együtt kezelni az ügyeket.

A panaszos megjegyzi, hogy némileg furcsállja: mire az orvostól visszaérkeztek, a polgármester láttelelete is készen állt, holott neki is ugyanahhoz az orvoshoz kellett volna mennie, de ők nem találkoztak vele a rendelőben. A kapitányságra érve, a rangidős tiszt azzal fogadta a panaszost, hogy hivatalos személy elleni erőszak elkövetője édesanyjával együtt, és „miután ez súlyosabb, mint az a bejelentés, amiért őket kihívta, azzal nem is foglalkoznak”. A rendőr közölte, hogy „központilag kiadták nekik”, hogy a panaszost és édesanyját elő kell vezetni, és ki kell hallgatni, így édesanyja állapotára most „nem lehetnek tekintettel”.

A rendőrök megkérdezték, hogy kívánnak-e panasszal élni, amire a panaszos és édesanyja igennel felelt, amelyet rögzítettek is. A panaszos elmondja, hogy a kihallgatás folyamán több ízben csengett a telefon, és a rangidős tiszt többször be is jött érdeklődni, hogy készen van-e már a vallomás, mert „a központban nagyon várják”. A panaszos nehezményezi, hogy az aláírandó nyomtatványok között kapott egy a helyszíni elfogatásról szóló nyomtatványt is, amelynek aláírásakor megjegyzésként rávezette a nyomtatványra, hogy helyszíni elfogatás nem történt, és ez ellen panaszt fog tenni.

Összességében a panaszos kifogásolja, hogy a helyszínre egyetlen járőr érkezett ki, aki a helyszínt nem rögzítette, nem jegyzetelt, felvételeket pedig nem készített. A titkárnő felkutatására nem került sor (ami a panaszos meglátása szerint fontos lett volna, nehogy a polgármester vallomása megtételében befolyásolni tudja), a rendőr pedig nem is érdeklődött a polgármesternél, hogy vajon milyen okból állította azt feljelentése megtétele előtt, hogy a helyszínen egyáltalán nem történt semmi. A panaszos nem érti, mi az oka annak, hogy ő értesítette a rendőrséget, bejelentésével mégsem foglalkozott senki, csak a polgármesterével, és aggályait fejezte ki az orvosi láttelelet kiadásával, valamint a központtól kapott, az ő elfogatásukat érintő utasításokkal kapcsolatban is. A panaszos megjegyzi, hogy a polgármester zavart viselkedése miatt kérte egy drogteszt elvégzését, amelyet a rendőrség indokolatlannak tartott.

Beadványában kifejti, hogy e történet előzménye egy állatállományuk elleni mérgezési kísérlet volt, melynek tárgyában a Szerencsi Rendőrkapitányság nyomozást felfüggesztő határozatát 2011. május 11-én vette kézhez. A panaszos megjegyzi, hogy a rendőrhatalóság közömbös hozzáállása ügyéhez érezhető, és utal arra, hogy a polgármester tetteinek rendszerint semmiféle következménye nincs a községben.

A panaszos kéri a rendőrség intézkedése körülményeinek felderítését, valamint a nyomozás felfüggesztéséről szóló határozat jogalapjának kivizsgálását.

II.

A Testületnek elsőként abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy a panaszos határidőben terjesztette-e elő beadványát.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. tv. (a továbbiakban: Rtv.) 93. §-ának (1) bekezdése szerint a Testülethez a panaszt az intézkedéstől, ha pedig a panasz előterjesztője az őt ért jogsérelemről később szerzett tudomást, ettől az időponttól számított nyolc napon belül lehet előterjeszteni.

A panaszbeadvány vizsgálata során a rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott iratokból kitűnt, hogy a panaszos a 2011. április 29-éről 30-ára virradóan, a Tállyai Rendőrségre történt előállítása után az előállítás időtartamáról igazolást kapott, amelyen jogorvoslati, panasztételi fórumként a Testület nevét, valamint elérhetőségeit is feltüntették. Ennek fényében a Testület 2011. augusztus 1-jén levélben tájékoztatta a panaszost a hatáskörére irányadó jogszabályokról, és egyúttal felhívta, hogy tisztázza, mi az oka annak, hogy a vele szemben 2011. április 29-én és 30-án foganatosított rendőri intézkedések miatt csak 2011. május 19-én nyújtotta be panaszbeadványát.

A panaszos a Testület részére megküldött válaszában kifejtette, hogy a jogsérelemről, és a jogorvoslat lehetőségéről 2011. május 11-én szerzett tudomást. A panaszos elmondta, hogy a Testület elérhetőségeit valóban látta az intézkedés napján az egyik nyomtatványon, azonban kérésére a parancsnok helyette azt a tájékoztatást adta, hogy a Testülethez a kihallgatással, valamint az élelmezéssel összefüggésben lehet fordulni. A panaszos hiteles információkhoz a Testület hatáskörével kapcsolatban csak akkor jutott, amikor ő maga utánanézett ennek az interneten. A panaszos úgy véli, mivel 2011. május 11-én szerzett tudomást arról, hogy az Sz. városi Ügyészség gyanúsított ki hallgatása ellen bejelentett panaszát a gyanúsításhoz szükséges törvényi előfeltételek fennállása miatt alaptalannak ítélte, valamint, hogy a Szerencsi Rendőrkapitányság ugyanazon a napon tájékoztatta állatállományának megmérgezése miatt folytatott eljárás felfüggesztéséről, a határidő számításának szempontjából ez a nap irányadó.

A panaszos több, időben egymástól elkülönülő történést kifogásol. Nehezményezi egyrészt a rendőrség 2011. április 29-ei mulasztásait, másrészt pedig az Sz. városi Ügyészség gyanúsított ki hallgatásával, valamint a Szerencsi Rendőrkapitányság nyomozás felfüggesztésével kapcsolatos határozatait. A határidők számításának szempontjából megállapítható, hogy azok kezdő időpontja az egyes kifogásolt események kapcsán különböző.

A panaszos az őt ért jogsérelem tényéről még az intézkedés napján tudomást szerzett, tehát a rendőrség mulasztására irányadó határidő kezdetét illetően ez az időpont irányadó. A Testület a rendőrség által rendelkezésére bocsátott iratok, valamint a panaszos igazolási kérelmében kifejtettek alapján megállapítja, hogy a panaszos a vele szemben foganatosított intézkedés napján, 2011. április 30-án tájékoztatást kapott a Testülethez fordulás lehetőségéről, valamint a Testület elérhetőségeiről.

A Szerencsi Rendőrkapitányság kapitányságvezetője a Testületet úgy tájékoztatta, hogy a panaszost, valamint édesanyját is megfelelően tájékoztatták a rendelkezésre álló panasztételi lehetőségekről. A Testület nem tudott megnyugtatóan állást foglalni abban a kérdésben, hogy a panaszost a kapitányságvezető helyettese valóban félretájékoztatta-e a határidővel kapcsolatban. Azonban, mivel a panaszos beadványában maga fejt ki, hogy a sérelem bekövetkezésének időpontja után még napokon keresztül nem érezte úgy, hogy őt jogsérelem érte, a Testület úgy foglalt állást, hogy a panaszos az intézkedés napján még maga sem gondolta, hogy a rendőrség eljárásával kapcsolatban panasszal kellene élnie. A Testület úgy véli, hogy a panaszos számára 2011. május 11-én kézbesített hatósági döntések, és a rendőrség állítólagos mulasztásai között összefüggés nem lelhető fel, azokból a jogsérelem szempontjából releváns új tény nem jutott a panaszos tudomására, ezért a panaszos által felhozott kimentési okot nem találta megalapozottnak. A panaszos, amint ez valóban érdekében állt, maga is fellelte a panasz eljárás menetére vonatkozó információkat az interneten. **Az elmondottak okán a Testület megállapítja, hogy a beadvány első, a 2011. április 29-én és 30-án történt eseményeket kifogásoló része elkésett, ezért érdemben nem vizsgálható.**

A panaszos számára 2011. május 11-én kézbesített határozatok tekintetében a Testület megállapítja, hogy a 2011. május 18-án előterjesztett beadvány határidőben érkezett, azonban ahogyan 2011. augusztus 1-jén kelt levelében arról már tájékoztatta a panaszost, hatásköre ezek elbírálására nem terjed ki.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A fenti hatásköri rendelkezések értelmében a Testület a nyomozás felfüggesztésének okszerűségét és a rendőrség a nyomozás során tanúsított hanyagságát nem vizsgálhatja. A Testület a rendőrség, mint nyomozó hatóság eljárási cselekményeit felül nem bírálhatja, ezekre a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) rendelkezései irányadóak. A Be. 196. § (1) bekezdése szerint akinek az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet. A Testület hatásköre vizsgálatánál figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerinti panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatba nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt”.

Az Sz. városi Ügyészség gyanúsított kihallgatás ellen bejelentett panaszt elutasító határozata kizárja a további panasztétel lehetőségét – az ezzel kapcsolatos kifogások kivizsgálására a Testület szintén nem rendelkezik hatáskörrel.

III.

A Testület a panasz elkésettsége miatt érdemben nem vizsgálhatta a beadvány első, a 2011. április 29-én és 30-án történt események kapcsán az intézkedési kötelezettség elmulasztását kifogásoló részét, a beadvány egyéb részei tekintetében pedig hatáskörének hiányát állapította meg, ezért a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2011. október 26.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET